

զորդուքն են, որ իշխան Բիսմարկ յանձն է առել զեկապարել Բ. Կրան և եւրոպական զեպաններն բանակցութիւնները Կ. Պոլսի մէջ: Այս լուրը շատ հաւանական է, որովհետեւ զեպանը չէր այցելի Բերլին և Վիեննա, եթէ նա հաւատացած չը լինէր, որ իր կառավարութեան պրոգրամը յունական խնդրի վերաբերութեամբ այդ քաղաքների մէջ արդէն ընդունված է: Հեռագիրը հաղորդել է, որ գերմանական զեպանը ուղևորվեցաւ Կ. Պոլսի:

Անգլիայի մէջ հրատարակեցաւ ռուսաց կառավարութեան և Աֆգանիստանի վախճանված էմիր Եիր-Ալին գաղտնի գրութիւնը Ռուսաստանի և Աֆգանիստանի մէջ կապված դաշնակցութեան մասին: Նրբանջակիան համայնքների ժողովի մէջ պատգամաւորները մէկը լորդ Հարտինգտոնին հարց առաջարկեց՝ արդեօք նա մտադիր չէ թողնել անգլիական զորքերը Կանդահարի մէջ, ի նկատի ունենալով այդ գաղտնի գրութիւնը, հարցնի բացասական պատասխան տալով, մինչև որը ապացուցեց, որ կառավարութիւնը չէ վախենում, Ռուսաստանի խորամանկութեանից: Թէպէտ այդ գրութիւնը նրան վաղուց յայտնի էր:

„ПОРЯДОКЪ“ ԼՐԱԳՐԻ ԹՂԹԱՎՅՈՒԹԻՒՆԸ

„Порядокъ“ լրագրի մէջ տպված է հետևելով թղթակցութիւնը Կ. Պոլսից յունական 17-ից: Թիւրքիան հասել է իր ներքին կազմակերպութեան վերին աստիճանի քայլմանը: Մայրաքաղաքի մէջ, որտեղ եւրոպական տարրը թիւրք տարրից գրեթէ աւելի է, ոչ մի զինաւորված համարձակ մարդ չէ յանդիմանում տուն վերադառնալ երեկոյան վեց ժամից ուշ, որպէս զի չը կողոպտի կամ սպանի աւագանիների խումբերից, որոնք աներկիւղ թափառում են թէ Կայսառական պոլիցիական տան առաջ և թէ միւս փողոցներում: Առաւօտները ամենաառողջապաղ մարդը անկարող է հաւատացած լինել, որ նրա ջղերը չեն խանգարվի սոված երեխաների և կանանց աղաղակներից, որոնք առաւօտից հառաչում են փողոցների մէջ մի կտոր հաց ստանալու համար: Սկզբից եւ կարծում էի, որ դրանք վարձված սպանորներ են, որոնք սովորաբար Արևելքի մէջ ուղեկցում են ննջեցեալներին: Բայց իմ սարսափը մեծ էր, երբ նկատեցի, որ դրանք սովատանջ մարդիկ են: Եթէ այդ աղաղակներին աւելացնենք շների ուռնալը, որոնք չափազանց բազմաթիւ են Կ. Պոլսի մէջ, կարելի է ճիշտ գաղափար ստանալ այստեղի կեանքի մասին:

Բացի խաղաղ բնակիչներից աւագանիները կողոպտում են նոյնպէս և կառավարութեան քանկները: Սրբութեան կառավարական հեռագրական գրասենակը կողոպտվեցաւ աւագանիների զինաւորված խումբից, որի ձեռքը ընկաւ 1000 լիւրա: Ասում են, որ մի քանի տարիների ընթացքում առաջին անգամ գրասենակի մէջ հաւաքվեցաւ այդքան դրամ և այն էլ չը կարողացան պահպանել երկու տարի մինչև: Եթէ թիւրքիայի մայրաքաղաքի մէջ, որտեղ տասից աւելի եւրոպական զեպաններ կան, այդպիսի կարգապահութիւն է տիրում, ինչպէս ինչ թիւրքիայի միւս տեղերում, որտեղ եւրոպական հսկողութիւն չը կայ: Կեսպանաններն էլ զգում են, թէ ինչ բան է թիւրքաց վարչութիւնը: Անգլիական զեպանատան բժիշկը իր տան մէջ արժանացաւ աւագանիների այցելութեանը, որոնք նրանից խնդրեց 3,500 ր., բայց չը սպանեցին:

Ջարմանալի չէ՞ արդեօք, որ այսպիսի հանգամանքների ժամանակ, յայտնելով իր խաղաղասիրութիւնը, թիւրքաց կառավարութիւնը պատերազմական խորհուրդներ է կազմում: Նախդիւր-Լիօսկի մէջ և անգաւաք զորքեր է ուղարկում զէպի յունական սահմանները: Սուլթանի պալատի մէջ եղած երէկվայ խորհուրդի մասին լրագրիցները հաղորդում են, որ խորհուրդը քննում էր միայն ալբանական հարցը և ռուս-պարսկական (հասկացիր հայկական) սահմանների եղած վրա շարժումը: Ինչ և իցէ Թիւրքիան և Գոնիստանը, ի նկատի ունենալով գարնան մծոխալը, պատրաստում են իրանց ոյժերը, թէպէտ եւրոպական քաղաքականութիւնը նրանց խաղաղութիւն է առաջարկում: Կարծես երկու կողմերն էլ զգում են, որ դործը կարող է միայն զենքի օգնութեամբ վերջանալ և որ ոչ մի միջնորդութիւն չաւ վախճան չի ունենալ:

Թիւրքաց կառավարութիւնը բացի բուն պատերազմական միջոցներից ուրիշ միջոցներ էլ է դիմում աշխարհի մահճատեղանների վրա բարոյապէս ազդելու համար: Նա հրատարակում է Լօնդոնի մէջ մի նոր լրագիր „Ապրիլ“ (միջոցութիւն) վերնագրով: Լրագիրը հրատարակում է թիւրքերի և անգլիական թիւրքաբանների փողով, քարոզում է մահճատեղան գաղափարներ և դրա համար շատ յարմար է անգլիական մայրաքաղաքը, որ ամենամեծ ազդեցութիւն ունի Ասիայի և Աֆրիկայի մահճատեղաններին վրա: „Ապրիլ“ լրագիրը տպվում է արաբական և պարսկական լեզուներով, որոնք աւելի ծանօթ են մահճատեղաններին:

Բացի դրանից թիւրքաց կառավարութիւնը Կ. Պոլսի մէջ ուրիշ շատ լրագիրներ էլ ունի: Կրանցից աչքի է ընկնում „Ալիթ“ լրագիրը, որին հրամայած է աւելի մեծ եռանդով հսկել այն բոլորի վրա, ինչ որ տպվում է բոլորական, յունական և հայկական լրագիրների մէջ: Մի թիւրքաւեր անգլիացուց հրատարակող այդ լրագիրը նորերում մի շարք յոգուածներ տպեց Ֆիլիպպոսի „Մարիցա“ լրագրի դէմ, որոնք յիշոցներով ինչ են բուժեկիսական սլավոններին ձգտումների դէմ և պահանջում են, որ թիւրքիան գրաւէ բալկանեան անցքերը և դրանով վերջ դնէ բոլորական և բուժեկիսական համբարաշխ շարժումներին:

Ռուսաստանի դէմ էլ գաղտնի դործեր են կատարվում: Սիւր բացառապէս հայ լիւսնաբաններով է բնակեցրած, որոնք անուանվում են զէյթունցիներ Ալեպի վիլայեթի մէջ եղած ճալրոսեան լեռների ջէյթուն բաժնի անունով: Այդ լեռների անմատչելիութեան շնորհիւ նրա բնակիչները կիսաանկախ գրութեան մէջ էին Թիւրքիայի վերաբերութեամբ: Փոքր-Ասիայի ստրկացած ցեղերից այդպիսի առանձնացած գրութեան մէջ լինելով, ջէյթունի լեռնաբնակները անկարող լինելով յարմար յարաբերութիւններ ունենալ հայոց եկեղեցու և Պոլսի և Եւֆրատի գլխաւորների հետ, կազմեցին մի առանձին կաթողիկոսութիւն Սիւսի մէջ, բարոյապէս միայն նրան կախված համարելով հայոց գլխաւոր կաթողիկոսից Եւֆրատի մէջ: Անցեալ տարի երբ ջէյթունի լեռնաբնակները ապստամբեցին թիւրքաց կառավարութեան դէմ, որ կամենում էր թիւրքաց մի զորաբաժին պահել ջէյթունի գլխաւոր քաղաքի մէջ և երբ ջէյթունցիները յաղթեցին թիւրքաց զորքերին, ռուսաց քաղաքականութեան շնորհիւ նրանք կատարեալ բաւականութիւն ստացան: Այդպիսով մի քայլ արվեցաւ սաստկացնելու համար Ռուսաստանի ազդեցութիւնը փո-

քր-Ասիայի հայ ժողովուրդի վրա, որ Եւֆրատի իր գլխաւոր կրօնական կենտրոն է համարում:

Ի նկատի ունենալով Եւֆրատի այդպիսի նշանակութիւնը Ռուսաստանի ձեռքում և թիւրքաբանի հայերի առաջ, Կ. Պոլսի կառավարութիւնը կամեցաւ անգոր դարձնել Եւֆրատի կաթողիկոսութեան ազդեցութիւնը: Որովհետեւ Սիւսի մէջ էլ մի կաթողիկոսութիւն կայ, Թիւրքիան կամենում է նրան ընդհանուր հայկական նշանակութիւն տալ, յանձնելով նրան Եւֆրատի կաթողիկոսի բոլոր իրաւունքները: Թիւրքիայի դրդումով Սիւսի կաթողիկոսը օրերումս իրան անկախ յայտնեց Եւֆրատի կաթողիկոսի իշխանութեանից:

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԿԻԱՅԻՑ

Վան, 3 յունվար 1881

Վան նահանգի զինուորական հրամանատար Սամիլ փաշան հրաժարելէ յետոյ՝ տեղուց վիճակը փոքր ի շատէ փոխուեցաւ: Սամիլ փաշան այստեղ եղած ժամանակ միշտ կախաւոր քրդաց և հայոց մէջ ատելութիւն սերմանել, բայց իւր ցանկացածի համեմատ յաջողութիւն չունեցաւ: Նա այն աստիճան մոլեռանդ թիւրք էր որ հայոց ամեն յառաջադիմական շարժման կատաղի աչքերով կը նայէր. հեռագիրներով անդադար կը ստիպէր Բ. Գուրու որ զորքեր ուղարկէ Վան, այնպէս հաւատացուցած էր Բ. Կրան թէ իւր ներկայութիւնն է որ Վանի մէջ հայերը զսպած է, եթէ ոչ ամբողջ Հայաստան ապստամբելով տալիս ի վրա կը լինի: Սամիլը մինչև անգամ աշխատեցաւ Վանի նահանգապետ Հասան փաշան հրաժարեցունել տալ և ինք նորա տեղ անցնել, բայց չը յաջողեցաւ, որովհետեւ հայ և թիւրք միացած, ինդրեցին Բ. Գուրուն որ Հասան փաշան չը փոխուէր, որ թէ Լուս մարդ չէ, բայց Սամիլը անկէ տաս անգամ աւելի վատ է: Այս այն Սամիլ փաշան է որ Երզրումի նահանգապետ եղած ժամանակ հայոց կրեկլներէն Փաստամաճեան էֆէնդիին հայրը սպանել տուած է:

Սամիլի յաջող զինուորական հրամանատար Նաֆիա փաշան երբ Վան եկաւ, Սամիլին հակառակ տեղեկութիւններ հաղորդեց Բ. Կրան: Նոր հրամանատարը իմաց տուած թէ հայերէն այնչափ վախենալիք բան չը կայ և թէ աւելորդ է այսչափ զօրաց բազմութիւն հաւաքել Վանի մէջ: Զօրքերը այժմ կամաց կամաց կը դրվուին Երզրում և այնտեղէ ալ Կ. Պոլսի երթալով կանցնին Ռումէլիս:

Թիւրքաց զորքերու այստեղէն հեռանալէն զատ ուրիշ բարեբաղդութիւն մ'ալ ունինք որ այս տարի ցանքերը լաւ կերելին և եթէ մի նոր վտանգի չը պատահի, առաջիկայ հունձի ժամանակ առատութիւն կը լինի: Այս պատճառով ցորենի գինն մի քիչ ավելացած է. չափը (3 1/2 պուլ) երեք և կէս արծաթ մէճիլի (6 բուլ) կը ծախուի այժմ, թէ և սովորական աժան տարիներ 1 1/2 բուլ կը ծախուէր: Այժմ սով չը կայ, բայց թանկութիւն և աղքատութիւն սոսկալի կերպով կը նեղեն խեղճ ժողովուրդը: Ինչ օգուտ ցորեն գտնուիլը, երբ ժողովուրդը այն աստիճան աղքատացած է որ փող չունի գնելու համար:

Մի քիչ ալ կրթական մասին խօսենք: Միացեալ ընկերութիւնը այժմ ունի Վանի մէջ 1 վարժապետանոց Ալգեստանը և 6 վարժարան հետեալ գիւղերը. Ալլաբ, Կիւսնեց, Կէմ, Խաւկոնդ, Կարծոտ և Կէօլի կամ Եղեղի (Կարծոնի մէջ), բացի Կատուանէն որ այժմ Միացեալ ընկերութեան Տուրուբերանի (Մուշ) տեսչութեան տակ անցած է: Ընկերութեան այս վարժարաններէն զատ՝ Խրիմեան հայրիկը մի հողագործական վարժարան բացաւ Վարաղի վանքի մէջ ուր արդէն գտնուած 12 գիւղերով ժողովուրդը արշակեցաւ ընկերութեան: Այս կերպով հողագործութեան ուսանողներու թիւը 20ի պիտի ամբողջանայ: Այս բոլոր գիւղացիներ ճիշտալարք են և նոցա ուստտ, հագուստ և այլն Վարաղի վանքը կը հոգայ: Ալգեստանի մէջ 4 ծխական վարժարան կայ և 1 Հայրենասէր ընկերութեան վարժարան: Մէկ ծխական վարժարան ալ քաղաքամէջ կայ: Այս վերջին

վարժարանը տարին մի քանի անգամ կը բացուի և կը փակուի: Թաղական խորհուրդները միմեանց հետ կը կուսին և եկեղեցիներէն վարժարանին վճարուելիք փողերը չեն տար: Վերոյիշեալ և մի քանի այլ մանր մունր վարժարանաց մէջ ամբողջ ուսանողաց թիւը 1500-ի չափ կը լինի և որովհետեւ քաղաքամէջ և Ալգեստան 2836 տուն հայ կայ, ուրիշմ գրեթէ 2 տունէն մէկ աշակերտ կերթայ վարժարան: Այս պրոցէնտը շատ միլիթարական չէ և մեք. դրա պատճառը ժողովրդի անուսումնասիրութեան մէջ չենք տեսներ միայն, այլ և նիւթական թշուառութեան որով շատ ծնողներ կը ստիպվին իւրեանց զաւակներ չուսուով դուրս հանել վարժարանէն և արհեստի տալ:

Բացի Միացեալ ընկ. վարժապետանոցէն ուր 61 երթեկ և 6 գիւղացի և օտարաքաղաքացի գիւղերովի աշակերտներ կան, մասնաւոր յիշատակութեան արժանի է Հայրենասէր ամառաց ընկերութեան Հայկազեան անուն վարժարանը որ 100-ի մօտ աշակերտներ ունի և միւս բոլոր ծխական վարժարաններէն աւելի կանոնաւոր ընթացք: Երթական վարժարանները մինչև անգամ մի ուսումնական յայտագիր (պրոգրամմա) չունին. շատ անգամ իւրեանց տարեկան հաշուեցոյցը (պրեճէ) նախատեսելով չեն որոշեր և վաւերացուներ: Այս Հայրենասէր ընկերութեան վրայ կարծէ որ ընթերցողաց մի փոքր տեղեկութիւն տամ այստեղ: Այս ընկերութեան անդամները որք տալիսն պատանիներ են, Հայկազեան վարժարանի նախկին ուսանողներն են: Սոցա գործադիր անդամներն մի մաս այժմ աշակերտ են Միացեալ ընկ. վարժապետանոցին: Այս ուսանողներ տեսնելով իւրեանց ուսում առած Հայկազեան վարժարանի փակումը, նորա հողաբարձութիւնը իրենց վրա աւելին և 4 տարեկան աւելի է որ կը կառավարեն զայն, իւրեանց քսակէն բաժնէկլներ վճարելով և նուրբեր հաւաքելով ժողովուրդէն որ շատ համակիր է զէպի այդ ընկերութիւնը: Անգլիական Standard լրագրին թղթակցի պ. Շուլէր՝ երբ անցեալ տարի Վան եկաւ և պատիւ արեւ խօսել Հայրենասէր ընկ. լսարանին մէջ, իւր ստատիկ համակրութիւն յայտնեց այս ընկերութեան և մեծ յոյս նորա ապագայի վրա, սա նշանաւոր խօսք ասելով թէ «Կատարակութեան ընդհանուր պատմութեան մէջ (Եւրոպան ալ միասին առնելով) առաջին անգամն է որ կը պատահի մի այսպիսի դէպքի. ուսանողները՝ որ տակաւին ուսանողական չըլանի մէջ են մի բարձրագոյն վարժարանի մէջ (վարժապետանոցն կախարկել), իւրեանց մայր-վարժարանը փակուելէ ազատած, զարմանալի եռանդով կաշխատին նախնական կրթութիւնը տարածել ժողովրդի մէջ, ոչ միայն զանազան անձերէ նուրբեր հաւաքելով այդ բանի համար, այլ և իւրեանց ձրի զատախօսութիւններով, այլ և իւրեանց քսակէն փող վրայ տալով: Այս կապալացանք թէ հայ ժողովուրդը կրթութիւն և դաստիարակութիւն տարածելու գործին շատ ընդունակ է: Եւ առաջարկեց զինք ալ պատանդամ ընդունիլ մի այսպիսի համակրելի ընկերութեան, որով Հայրենասէր ընկերութիւնը այդ օրէն սկսած, մի եւրոպացի պատուանդամ ալ ունեցած է, պ. Շուլէր՝ որ Հոլանդիա կը գտնվի այժմ: Կը խեղճ թէ անցլիական փոխ-հիւպատոս պ. Լիէյտոն ալ անգամ պիտի գրուի եղեր այս ընկերութեան որ բացի Հայկազեան վարժարանէն ունի մի կիրակօրեայ վարժարան, ուր կիրակի օրեր չուկայորդ պատանիներու և հասակաւոր աղապիւններու դաստիարակութիւններ կը լինին ձրիապէս, մի ընթերցարան ուր կիրակի օրեր ամեն աղապիւններ կրնան հաւաքուիլ և զիրք և լրագիր կարդալով ժամանակ անցուցնել: մի լսարան, ուր տասն և հինգ օրն մի անգամ թէ հրապարակական դաստիարակութիւններ և թէ աղագային նիւթերու վրայ ատենախօսութիւններ կը լինին: Ռուսաստանի հայոց ուղարկութեանը կը ներկայացուենք այս ընկերութիւնը որ ինքզինք լուսաւորութիւն տարածելու գործին նուիրած, թէ և համեմատ չըլնանի մէջ և անձայն կը գործէ, բայց իւր այդ ընթացքով կարող է մեծ դերեր ունենալ ապագային մէջ, եթէ օգնեն նմա և քաջալերեն: Եթէ ամեն մի հայ անհատ մի գիրք կամ մի տետրակ նուրբ Հայրենասէր ընկ. ընթերցարանին, ինք մի մեծ ծանրութիւն զգացած չի լինիր, բայց ընկերութիւնը մի ճիւղ գրադարան կուսնայ ուրիշ թէ Հայկազեան վարժարանի ուսանողներն և թէ ամեն վանցի հայեր կրնան ստալ

Խմբագիր—Հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԷ

Типографія Главн. Управ. Намѣстн. Кавказск.